

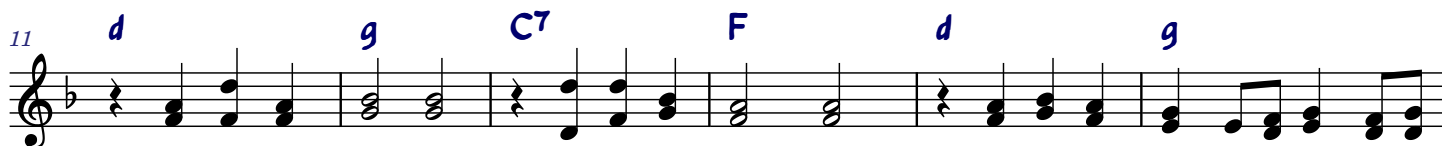
POLSKIE KWIATY

Śpie-wa ci ob - cy wiatr, za - chwy - ca wie - lki świat, lecz ser - ce tę - skni,
Że - by tak je - szcze raz uj - rzeć o - czy - sty las, po - la i łą - ki,
Śpie-wa ci ob - cy wiatr, tu - ła - czy los cię gna hen gdzieś po świe - cie.

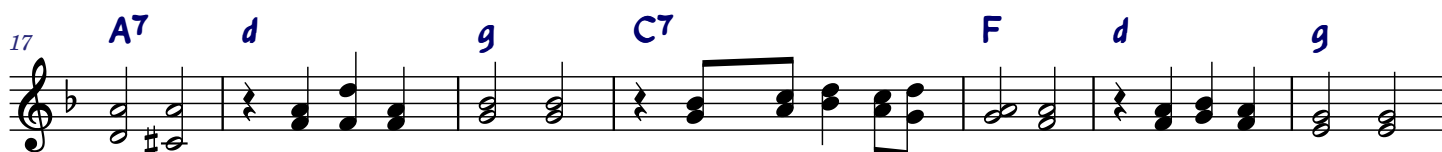

bo gdzieś da - le - ko stąd zo - stał ro - dzin - ny dom, tam jest naj - pię - kniej.
i do mat - czy - nych rąk przy - nieść z zie - lo - nych łąk oj - czy - ste pą - ki.
Za - bierz ze so - ba w świat, za - bierz z ro - dzin - nych stron ma - ły bu - kie - cik.

Tam wła - śnie te - raz roz - kwi - tły kwia - ty, sto - kro - tki, fioł - ki, ka - czeń - ce i

Weź z tą pio - sen - ką bu - kie - cik kwia - tów ...

ma - ki. Pod pol - skim nie - bem w szcze - rym po - lu wy - ro - sły oj - czy - ste kwia - ty,

w ich za - pa - chu, u - ro - dzie jest Pol - ska. Pod pol - skim nie - bem w szcze - rym po - lu wy -

ro - sły oj - czy - ste kwia - ty, w ich za - pa - chu, u - ro - dzie jest Pol - ska.

